

POSTANOWIENIE

Dnia 3 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

SSN Dariusz Świecki

po rozpoznaniu skargi T.G.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...],

w Izbie Karnej, na posiedzeniu, w dniu 3 września 2015 r.,

na podstawie z art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. nr 179, poz. 1843 ze zm.)

p o s t a n o w i ł :

I. zwolnić T. G. od opłaty od skargi;

II. skargę oddalić.

UZASADNIENIE

W dniu 10 sierpnia 2015 r. T. G. skierował do Sądu Apelacyjnego, adresowaną do Sądu Najwyższego, skargę na przewlekłość postępowania sądowego, – postępowania wykonawczego w sprawie [...] prowadzonego przez Sąd Apelacyjny w [...] w ramach kontroli instancyjnej postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 maja 2015 r. w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej, w związku z zaskarżeniem tegoż postanowienia zażaleniem. Nadto na wypadek ewentualnego uwzględnienia skargi postulował on o zlecenie temuż Sądowi podjęcia w wyznaczonym terminie odpowiednich czynności procesowych mających doprowadzić do zakończenia tegoż postępowania, zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego odpowiedniej sumy pieniężnej w wysokości 1000 zł. oraz wydanie szeregu dalszych rozstrzygnięć w oparciu o powołane w skardze przepisy procesowe, a w szczególności zawieszenie postępowania objętego niniejszą skargą do czasu jej rozpoznania i zakończenia toczących się postępowań cywilnych, postępowania egzekucyjnego oraz ewentualnego wniesienia kasacji przez podmioty uprawnione wskazane w art. 521 k.p.k. od prawomocnego wyroku sądu, który jest przedmiotem objętego skargą na przewlekłość postępowania wykonawczego.

Nadto w skardze został zamieszczony wniosek o zwolnienie T. G. od obowiązkowej opłaty z uwagi na sytuację majątkową skarżącego, a w szczególności konieczność wykonania ciążącego na nim obowiązku naprawienia szkody w kwocie przekraczającej 180 000 zł., nałożonego przez Sąd orzekający w postępowaniu jurysdykcyjnym.

Prezes Sądu Apelacyjnego w odpowiedzi na skargę na przewlekłość postępowania w sprawie [...] wniósł o jej oddalenie jako niezasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek T. G. o zwolnienie go od stałej opłaty od skargi zasługuje na uwzględnienie. Wysokość ciążących na skarżącym świadczeń finansowych jakie obowiązany jest on ponieść z mocy wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 lutego 2012 r., częściowo zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego

z dnia 14 lutego 2013 r., przekracza 180 000. Jeżeli ten fakt zestawimy z sytuacją majątkową skarżącego wykazaną w zalegającym w aktach wywiadzie środowiskowym sporządzonym przez kuratora w trybie art. 14 § 1 k.k.w., oraz w oświadczeniu majątkowym skarżącego z dnia 10 sierpnia 2015 r., to należy uznać, że aktualnie skarżący nie jest w stanie uiścić opłaty od skargi, która wynosi 100 zł., co skutkowało uwzględnieniem złożonego w tym zakresie wniosku.

Odnosząc się do meritum skargi nie można podzielić stanowiska T. G., że w postępowaniu sądowym toczącym się przed Sądem Apelacyjnym doszło do wystąpienia przewlekłości postępowania. Fakt, iż Sąd Apelacyjny do tej pory nie rozpoznał zażalenia T. G. na postanowienie Sądu Okręgowego w K. o zarządzeniu wobec niego kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszanej, od daty jego wpływu, tj. od dnia 19 maja 2015 r. nie oznacza, iż w sprawie niniejszej prawo strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. nr 179, poz. 1843 ze zm.), zwanej dalej ustawą, dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd, uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej złożoności, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania. Te przesłanki odnoszą się również do spraw dotyczących wykonania orzeczenia sądowego.

Z cyt. wyżej przepisu ustawy wynika, że standard ochrony prawa do rozpatrzenia sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki ma charakter zindywidualizowany i wymaga przeanalizowania czynności podejmowanych przez sąd w postępowaniu objętym skargą. Analiza przepisów ustawy, zwłaszcza zaś : art. 2 ust. 1, art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 i 2, pozwala na stwierdzenie, że przedmiotem merytorycznej kontroli sądu rozpoznającego wniesioną skargę, może być tylko to postępowanie, które toczyło się w czasie, w którym skarga wpłynęła do właściwego sądu (zob. też postanowienie SN z dnia z dnia 10 czerwca 2008 r., KSP 2/08, OSNKW 2008, z. 9, poz. 71).

Zatem, w niniejszej sprawie, przy rozpoznaniu skargi T. G. na przewlekłość postępowania, przedmiotem analizy Sądu Najwyższego może być jedynie postępowanie w sprawie [...], które toczyło się w Sądzie Apelacyjnym w [...] w dacie wniesienia tej skargi. Odtwarzając tok tego postępowania i chronologię oraz terminowość podejmowanych przez Sąd czynności dla stwierdzenia czy wystąpiło naruszenie prawa skarżącego do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki (art.2 ust.1 ustawy), należy stwierdzić, że zażalenie skazanego T. G. z dnia 11 maja 2015 r. na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 maja 2015 r., w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności i nieuwzględnienia wniosku o zawieszenie postępowania karnego, wpłynęło do Sądu Apelacyjnego w dniu 19 maja 2015 r. i sprawa ta została zarejestrowana pod sygn. [...]. Tego samego dnia zarządzeniem Z-cy Przewodniczącego Wydziału II Karnego wyznaczono termin posiedzenia do rozpoznania przedmiotowego zażalenia na dzień 22 czerwca 2015 r. (k. 146). W dniu 21 maja 2015 r. wpłynęło pismo procesowe obrońcy skazanego T. G. adw. A. Z. stanowiące w istocie swoiste uzupełnienie wniesionego zażalenia, oraz pismo skazanego zatytułowane "pismo przygotowawcze" zawierające różnego rodzaju wnioski odnoszące się do toku przedmiotowego postępowania odwoławczego w

postępowaniu wykonawczym (k. 147 – 150). W dniu 22 maja 2015 r. wpłynęło kolejne pismo skazanego zatytułowane uzupełnienie zażalenia, a zawierające wnioski o zawieszenie postępowania odwoławczego w sprawie [...], zaś w dniu 28 maja 2015 r. skazany złożył pismo procesowe zawierające krytyczne uwagi dotyczące wywiadu środowiskowego. Z-ca Przewodniczącego Wydziału II Karnego zarządzeniem z dnia 3 czerwca 2015 r. wyznaczył termin posiedzenia dotyczącego rozpoznania wniosku o zawieszenie postępowania na ten sam dzień (k.157).

Sąd Apelacyjny na posiedzeniu w dniu 3 czerwca 2015 r. nie uwzględnił wniosku skazanego o zawieszenie postępowania w sprawie rozpoznania zażalenia obrońcy na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 5 maja 2015 r. o zarządzeniu wykonania kary 2 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 27 lutego 2012 r[...] i odrębnym postanowieniem oddalił wniosek skazanego o dopuszczenie dowodu z wywiadu środowiskowego (k.165). W dniu 15 czerwca 2015 r. do Sądu Apelacyjnego wpłynął kolejny wniosek skazanego o zmianę postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 3 czerwca 2015 r. w przedmiocie oddalenia wniosku o dopuszczenie wywiadu środowiskowego. W tym samym dniu - 15 czerwca 2015 r.- obrońca skazanego złożył zażalenie na postanowienie Sądu z dnia 3 czerwca 2015 r. w przedmiocie nieuwzględnienia wniosku o zawieszenie postępowania w sprawie [...]. Zarządzeniem Przewodniczącego Wydziału II Karnego z dnia 17 czerwca 2015 r. powyższe zażalenie zostało przyjęte, a akta sprawy z zażaleniem przedstawiono Sądowi Najwyższemu (k.173). Natomiast sędzia sprawozdawca zarządzeniem z dnia 17 czerwca 2015 r. odwołał posiedzenie wyznaczone na dzień 22 czerwca 2015 r. dla rozpoznania zażalenia na postanowienie Sądu I instancji, wobec przekazania akt sprawy Sądowi Najwyższemu (k.174). W dniu 16 lipca 2015 r. skazany przesłał kolejne pismo procesowe uzupełniające złożone zażalenie, poprzez

przedstawienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2014 r., sygn. VKK 347/14. Sędzia sprawozdawca zapoznał się z tym pismem w dniu 27 lipca 2015 r. Następnie dnia 7 sierpnia 2015 r. Sąd Apelacyjny otrzymał akta sprawy zwróconej przez Sąd Najwyższy wraz z odpisem postanowienia tegoż Sądu z dnia 30 lipca 2015 r., którym Sąd Najwyższy utrzymał w mocy postanowienie Sądu Apelacyjnego w przedmiocie odmowy zawieszenia wykonania postępowania odwoławczego w postępowaniu wykonawczym (k.186). W dniu 10 sierpnia 2015 r. wpłynęło kolejne pismo procesowe skazanego zawierające uzupełnienie zażalenia z dnia 11 maja 2015 r. na postanowienie Sądu Okręgowego w K. Jednocześnie zarządzeniem z dnia 10 sierpnia 2015 r. Z-ca Przewodniczącego Wydziału II karnego Sądu Apelacyjnego wyznaczył kolejny termin posiedzenia w sprawie [...] na dzień 21 września 2015 r.

Przedstawione powyżej okoliczności sprawy wskazują, że skarga T. G. jest oczywiście bezzasadna. Sąd Apelacyjny w ramach toczącego się postępowaniu odwoławczego podejmował w tej sprawie czynności bez zbędnej zwłoki. Fakt, że do tej pory nie zdołano rozpoznać zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Okręgowego w K. o zarządzeniu wykonania kary pozbawienia warunkowo zawieszonyj wynika w znacznej części z postawy skazanego, który korzystając ze swych uprawnień procesowych generuje kolejne czynności Sądu Apelacyjnego, chociażby poprzez składanie wniosków o zawieszenie postępowania odwoławczego, a zatem nie wykazuje żadnego zainteresowania jego rychłym zakończeniem. Ta postawa procesowa skazanego spowodowała między innymi przekazanie akt sprawy do Sądu Najwyższego w okresie od 17 czerwca 2015 r. do 7 sierpnia 2015 r. w związku z rozpoznaniem przez Sąd Najwyższy zażalenia T. G. na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 3 czerwca 2015 r. w przedmiocie odmowy uwzględnienia jego wniosku o zawieszenie postępowania odwoławczego. Wytworzony w ten

sposób układ procesowy uniemożliwiał na czas orzekania w tej sprawie przez Sąd Najwyższy rozpoznanie przez Sąd Apelacyjny zażalenia co do *meritum* sprawy i skutkowało odwołaniem posiedzenia w przedmiocie rozpoznania tego środka odwoławczego wyznaczonego na dzień 22 czerwca 2015 r. Termin tegoż posiedzenia został wyznaczony niezwłocznie po zwrocie akt przez Sąd Najwyższy.

Konkludując trzeba stwierdzić, że ocena terminowości i prawidłowości czynności podejmowanych w tej sprawie przez Sąd Apelacyjny, w kontekście postawy prezentowanej w tym postępowaniu przez skarżącego wskazuje, że Sąd ten dąży do rozpoznania przedmiotowego zażalenia bez zbędnej zwłoki, a brak merytorycznego rozstrzygnięcia powodowany jest przeszkodami natury procesowej, niezależnymi od Sądu orzekającego w tej sprawie, zaś analiza aktualnego stanu sprawy prowadzi do wniosku, że przedmiotowe zażalenie powinno zostać rozpoznane na posiedzeniu wyznaczonym na dzień 21 września 2015 r.

Z tych powodów Sąd Najwyższy skargę oddalił, tym bardziej, że skarżący praktycznie nie podniósł żadnych argumentów, które uzasadniałyby pogląd wyrażany przez skarżącego, że postępowanie przed Sądem Apelacyjnym trwa dłużej niż jest to konieczne dla rozstrzygnięcia sprawy.